

KÚRIA

Bfv.II.581/2012/9.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. április 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A sikkasztás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a pótmagánvádló jogi képviselője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Nyíregyházi Városi Bíróság 34.B.2507/2009/40. számú ítéletét, valamint a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.258/2011/12 számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Nyíregyházi Városi Bíróság a 2011. március 7. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 34.B.2507/2009/40. számú ítéletében a terheltet az ellene sikkasztás büntette (Btk.317. §. /1/ bekezdés, /5/ bekezdés a.) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

A Nyíregyházi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2012. január 26. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 3.Bf.258/2011/12. számú végzésével a városi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A városi bíróság ítélete tényállásában foglaltak szerint a V és Társa Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság 2003. március 4. napján alakult meg, mely társaság ügyvezetője magánvádló, a Kft. tagja M I volt. A pótmagánvádló ügyvezető testvére kérésére vállalta el a fenti gazdasági társaságban az ügyvezetői tisztséget, ténylegesen azonban a Kft. a pótmagánvádló testvére vállalkozása volt, aki a terheltet bízta meg a cég irányításával, figyelemmel a

terhelt kereskedelmi kapcsolataira, illetve könyvviteli ismereteire. A terhelt 2003. szeptember 8. napja óta dolgozott a V és Társa Kft. alkalmazásában, a Kft. által működtetett TÜZÉP telephelyen, mint gazdasági vezető, havi 50.000,- Ft-os bérezésért.

A V és Társa Kft. gazdálkodása során kiadási-bevételi pénztárbizonylatok nem készültek, a számlák lekönyvelése nem történt meg, főkönyvi könyvelést sem a terhelt, sem pedig megbízott könyvelő nem vezetett, a társaság analitikus és egyéb számviteli nyilvántartásokkal nem rendelkezett, a kiadásokat, bevételeket és a készletnyilvántartást füzetekben vezették.

A pótmagánvádoló és testvére a Kft. tevékenységi körként megjelölt fakereskedelem területén szakértelemmel, tapasztalatokkal nem rendelkeztek, ezért édesapjuk régi jó barátjában és az általa adott üzleti ígéretek reményében adtak szóbeli megbízást a terhelt részére.

Ezen megbízás alapján a terhelt magát - sok esetben - a gazdasági társaság tulajdonosának kiadva, de a pótmagánvádoló testvére tudtával és jóváhagyásával tárgyalt és üzleti partnerekkel, munkát vállalt, szervezte a munkálatokat, illetve az általa „kockás papíron” készített beszámolón számolt el az ügyvezető és tag felé.

A gazdasági társaság nevében a terhelt a pótmagánvádoló testvére tudtával felvállalta az Autószalon építési munkálatait, a nyíbártori Határőr Igazgatóság építési-felújítási munkálatait, valamint Z-T Cs családi házának építkezési munkálatait.

Az Autószalon építési munkáinak elvégzésére a H-S és Fia Kft., mint megrendelő és a V és Társa Kft., mint vállalkozó között 2004. május 5. napján jött létre szerződés, mely szerződéses összeget a megrendelő és vállalkozó által aláírt teljesítési igazolás alapján részletekben fizette volna ki a H-S és Fia Kft.

Tekintettel a megrendelő által beszerzett igazságügyi műszaki szakértői véleményben foglaltakra, a jelentős mennyiségű és minőségi hibára, a megrendelő mindösszesen 761.250,- Ft-ot fizetett ki 2005. március 4. napján a V és Társa Kft-nek.

A fennmaradó szerződéses összeg, 4.135.600 Ft megfizetése miatt a V és Társa Kft. ügyvédi felszólítással élt a megrendelő felé, mely felszólításban foglaltakkal a megrendelő nem értett egyet, nem ismerte el tartozását a V és Társa Kft. felé. Ezen túlmenően polgári eljárás nem indult felek között.

A pótmagánvádoló testvére 2004. évben felvállalta Z-T Cs családi házának építési munkálatait, mely építési feladatokat a későbbiekben a terhelt irányított. A munkák során 2004. június 21.

napján a V és Társa Kft. nevében 3.070.000 Ft bruttó összegű, 2004. június 31. napján 1.620.000 Ft bruttó összegű, míg 2004. augusztus 31. napján 1.200.000 Ft bruttó összegű számlát állított ki és vett át ezekkel egyező összegű készpénzt a terhelt a V és Társa Kft. nevében. Ezen túlmenően a megrendelő, Z-T Cs 2007. április 27. napján kelt megállapodásuk alapján további 1.320.000,- Ft készpénzt adott át a terheltnek és egy alkalommal 200.000,- Ft-os összeget adott át a pótmagánvádló testvérének. Így összesen a vádlott 7.210.000,- Ft-ot vett át a V és Társa Kft. nevében Zöldi-Tóth Csaba magánszemélytől.

A V és Társa Kft. által kibocsátott fent részletezett számlák anyagköltséget és munkadíjat is magukban foglalták.

2004. január 10. napján előszerződés jött létre a F-I Kft., mint eladó és a V és Társa Kft., mint vevő között a F-I Kft. üzletrészára vonatkozóan, összesen 30.886.401,- Ft összegben.

Az előszerződés alapján a felek végleges szerződést nem kötöttek, azonban alapanyag vásárlásra a vádlott átadott a F-I Kft. tulajdonosa részére 1.485.000,- Ft-ot.

A pótmagánvádló ügyvezető és testvére, szülei 2004. április 29. napján felhasználási célhoz nem kötött kölcsönszerződést kötöttek 8.800.000 Ft összegben a Ny Takarékszövetkezettel, majd ugyanezen nap az 1/2 tulajdoni illetőségükben lévő lakásra keretbiztosítéki jelzálogszerződést alapítottak.

A fenti összegből a V és Társa Kft. által működtetett TŰZÉP telepre került ma már meg nem határozható időpontban 8.300.000,- Ft, mely összegből a terhelt meghatározhatatlan esedékességű és összegű szállítói tartozásokat fizetett ki.

A V és Társa Kft. működtetésében lévő TŰZÉP telep forgalmára vonatkozóan semmilyen adat nem állt a bíróság rendelkezésére, így nem igazolható az, hogy a vádlott vádbeli időszakban a TŰZÉP telepen 5.449.334,- Ft, valamint 4.420.000,- Ft áru ellenértékével nem számolt volna el, továbbá az sem, hogy a H Igazgatóság építési, felújítási munkái mikor és milyen összegben történtek, és ezen gazdasági ügyletből mikor, milyen összegű pénz került terhelthez.

A fenti - fékbetét gyár megvásárlása, az Autószalon építési munkái, Z-T Cs házának építése - gazdasági eseményekből befolyt bevételek nem kerültek bevezetésre a V és Társa Kft. könyveibe, ezekben az esetekben költség elszámolás sem történt, így kétséget kizáró módon nem bizonyítható az, hogy a vádlott ezen gazdasági események bevételeivel, esetleges nyereségeivel nem számolt volna el a V és Társa Kft. irányába.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság V P felperes és Cs J alperes között 8.800.000 Ft és járuléka iránt folyamatban lévő 6.P.21.705/2008. számú eljárásban a bíróság 2009. október 21. napján kelt 19. sorszámú végzésével megállapította azt, hogy az eljárás 2009. október 7. napján szüneteltetés folytán megszűnt.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen jogi képviselője az ügyvéd útján a pótmagánvádló nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Az indítványt a jogi képviselő Be. 416. §. /1/ bekezdés a) pontjára alapította és arra hivatkozott, hogy a terhelt felmentésére büntető anyagi jogszabályainak megsértése miatt került sor. Erre tekintettel a jogerős határozat megváltoztatását, a terhelt bűnösségének megállapítását indítványozta. Álláspontja szerint az eljáró bíróság a bizonyítás menetében a büntetőeljárás törvény több rendelkezését is megsértette, és ennek következtében téves tényállást állapított meg. A jogi képviselő részletesen megjelölte, hogy a tényállás mely megállapításaival ért egyet illetőleg melyeket vitat, a vitatott pontokkal kapcsolatban téves és életszerűtlen ténykövetkeztetésekre, a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére utalt, iratellenességre hivatkozott. Álláspontja szerint az okszerű mérlegelés eredményeként rögzíthető tényállás alapján a terhelt bűnössége megállapítható.

A felülvizsgálati indítványra a terhelt védője írásban észrevételt tett. Ebben a jogerős határozat hatályában fenntartását kérte. Az alapul szolgáló jogviszony részleteit és az eljárás történéseit is elemezve a terhelt ártatlansága mellett érvelt.

A Kúria a nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogi képviselője és a terhelt védője a felülvizsgálati indítványban, illetve az arra írásban tett észrevételekben foglaltakat változatlanul fenntartották, és részleteiben is indokolták.

A pótmagánvádló felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a Be. 423. § (4) és (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a felülvizsgálati indítványban megjelölt okból, továbbá a hivatalból vizsgálandó a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott ún. abszolút hatályon kívül helyezési okok szempontjából bírálta felül a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot. Felülbírálata során az említett körbe eső eljárási szabálysértést nem észlelt.

A pótmagánvádló jogi képviselője a felülvizsgálati indítványban az eljáró bíróság által megvalósított eljárási szabálysértésekre is hivatkozott, és e körben nevesítetten felhívta a Be. 75. § (1) bekezdésében, 77. § (1) bekezdésében és a 331. § (1) bekezdésében foglaltakat.

A büntetőeljárás törvény a felülvizsgálatot rendkívüli jogorvoslatként szabályozza, és érdemi felülbírálatot kizárólag a Be. 416. § (1) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati okokból enged. Felülvizsgálati okot az eljárási szabálysértések közül kizárólag azok képeznek, amelyeket a Be. 416. § (1) bekezdés c) és d) pontjai a törvényhely pontos megjelölésével felsorolnak. A pótmagánvádló jogi képviselője által hivatkozott törvényhelyek e felsorolásban nem szerepelnek, ebből következően ezen eljárási szabálysértések érdemi vizsgálata a törvényben kizárt.

A jogi képviselő eljárásjogi kifogásai mellett anyagi jogi okokra alapítottan is támadta a jogerős

határozatot. A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja értelmében a terhelt esetében azt kellett vizsgálni, hogy a terhelt felmentésére a büntetőanyagi jog szabályainak megsértése miatt került-e sor. Ennek vizsgálata során a jogi képviselő felülvizsgálati érveinek tükrében meghatározó jelentőséggel bírt a Be. 423. § (1) bekezdésének rendelkezése, mely szerint a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozatban megállapított tényállás nem támadható. E rendelkezésből következően az anyagi jogi kérdésekben állásfoglaláskor kizárólag a jogerős határozatban rögzített tényekből lehet kiindulni. A Be. 423. § (1) bekezdésében meghatározott korlátok kizárják a jogerős határozat megalapozottságának támadását, nem vitatható az ügy felderítettsége, a bizonyítékok mikénti mérlegelése, ezért a felülvizsgálati eljárásban nem volt érdemben vizsgálható a pótmagánvádló jogi képviselőjének az a fejtegetése, amely szerint az eljáró bíróságok téves és életszerűtlen következtetéseket vontak le az ítéleti tényállásban rögzített tényekből, és tényállás megállapítási tevékenységük során a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelték, illetve bizonyítási indítványnak nem adtak helyt. A Kúriának ezért a jogerős határozatban rögzített tények alapján kellett állást foglalnia abban a kérdésben, hogy a terhelt felmentése az ellene sikkasztás bűncselekménye miatt emelt vád alól a büntető anyagi jog szabályaival összhangban történt-e. Érdemben a jogi képviselőnek az a hivatkozása volt vizsgálandó, hogy mivel a terhelt a pótmagánvádlóval nem számolt el, és a birtokába került pénzeszközöket az arra jogosult társaság ügyvezetőjének nem adta át, ezen összegek jogtalan eltulajdonítása megállapítható.

A felülvizsgálati indítvány azonban e körben alaptalan. Az irányadó tényállás szerint a V és Társa Kft. gazdasági tevékenységet folytatott, ennek során bevételei és kiadásai keletkeztek, a pótmagánvádló [és családja], illetve a terhelt viszonylatában a Kft. könyvelési anyagának teljes hiányában megállapításokat tenni nem lehetett, ebből következően eredménnyel nem támadható az eljáró bíróságoknak az a megállapítása, hogy a gazdasági társaság pénzügyi helyzetének objektív feltárása hiányában a sikkasztás bűncselekménye törvényi tényállását maradéktalanul megalapozó elemek nem kerülhettek rögzítésre. A terhelt felmentése az ellene emelt vád alól ezért a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényálláson alapuló, a büntető anyagi jog szabályait nem sérti.

A Kúria ezért a a terhelt terhére bejelentett felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3.§-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421.§-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival, azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2013. április 11.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k. előadó bíró, Lászlóné Dr. Verebélyi Edina s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

*bíróági ügyintéző
NYM*